

Celje - skladišče

D-Per
65/1990

5000013544,5

COBISS

OSREDNJA KNJ. CELJE

RUDAR

LETO XXIV

28. NOVEMBER 1990

ŠTEVILKA 5

IZVOLILI SMO NOV DELAVSKI SVET RLV

Navadno smo v tem času tudi v našem glasilu na veliko povzdigovali pomebnost zgodovinskega datuma 29. novembra 1943 za vse jugoslovanske narode in narodnosti. A odkar je – kakor pravijo mnogi – zaradi nastanka prevelikega tlaka v loncu, v katerem smo se dušili in topili, z njega odletel pokrov, naj bi ta datum bil komaj še omembe vreden.

Ali je to prevrednotenje pravično, je vprašanje za zgodovinarje. Nesporno pa je, da je veliko ljudi v vseh delih Jugoslavije začelo prisegati na določbo v izvorni deklaraciji o pravicah človeka in državljana iz daljnega leta 1789, ki pravi:

"Namen vsake politične združbe je ohranjanje človekovih naravnih in nezastarljivih pravic; te pravice so svoboda, lastnina, varnost in upor proti zatiranju."

Vendar pravice so za ljudi in državljane v vseh časih bile – in verjetno tudi bodo – eno, stvarne možnosti za njihovo uveljavljanje pa drugo. In če nanje tako gledamo in hočemo biti poštene, moramo priznati, da naš režim, ki smo ga razdrli, le ni bil v vsem črn in zlonameren, temveč tudi pobudnik številnih naprednih sprememb; na primer pri stanovanjski izgradnji in stanovanjskih razmerjih, zdravstvenem zavarovanju, delovnopравниem varstvu, zaposlovanju in še pri čem. Seveda se nam sedaj vse neplačano zatiranje zdrave pameti tudi na teh področjih vrača v plačilo. Ne more pa to biti vzrok, da bi nam smel kdo kratiti pravico do svobodnega izražanja misli in mnenj.

V omenjeni deklaraciji je namreč tudi določba:

"Svobodno sporočanje misli in mnenj je ena človekovih najdragocenejših pravic; vsak državljan sme torej svobodno govoriti, pisati, tiskati, s pridržkom, da odgovarja za zlorabo te pravice v primerih, ki jih določa postava."

Takoj za to pa je določba:

"Za poročilo človekovih in državljanskih pravic je potrebna javna sila; ta sila je torej ustanovljena za blaginjo vseh in ne za osebno korist tistih, katerim je zaupana."

R.B.

V petek, 23. novembra, smo v vseh obratih in strokovnih službah izvolili svoje predstavnike v delavski svet RLV. Udeležba na volitvah je bila najbolj skromna v obratu Zračenje (54,2 % vseh zaposlenih), najboljša pa v obratu Izobraževanje (87,6). Konstitutivna seja novega delavskega sveta je bila včeraj – v torek, 27. novembra. Na njej so obravnavali poročilo o volitvah in osnutek pravilnika o izvršilnih organih delavskega sveta.

SESTAVA DELAVSKEGA SVETA RLV, IZVOLJENEGA 23. NOVEMBRA 1990

ČLANI	NAMESTNIKI	ČLANI	NAMESTNIKI
Iz obrata Preloge Drago JAMNIKAR Janko LADINEK Milan FRAS	Raif LUKAVAČKIČ Štefan NOVINIČ Janko KORAT	Iz obrata Klasirnica Viktor CENCELJ Milan OCEPEK	Jože ČEPIN Marjan LIPIČNIK
Iz obrata Pesje Mihael PUŠNIK Marjan MARJANOVIČ	Sulejman MAHMUTOVIČ Janez MARKO	Iz obrata Izobraževanje Drago BIZJAK Mirko FILIPIČ	Božo KOPRIVEC Franc POTOČNIK
Iz obrata Škale Vekoslav BOROVNIK Marjan KOLENC Dušan GOLTNIK	Karel JUDEŽ Anton DOBOVIČNIK Karel POTOČNIK	Iz obrata Jamske gradnje Ivan GRAJFONER Srečko LEDNIK	Jože KRK Marjan NIKOLIČ
Iz obrata Priprave Peter JAKLIČ Štefan MERŠAK Srečko JAVORNIK Branko JUGOVIČ	Ivan BOROVNIK Branko HABJANIČ Matija ŽOLGER Edo PRISTOVŠEK	Iz obrata Zunanja dejavnost Branko ŽELEZNIK Franc KRAMER	Jože GRUDNIK Fridrik GRABNER
Iz obrata Jamska mehanizacija Martin HUDALES Jože ŽNIDARIČ Leopold TOVORNIK Marjan GLINŠEK Franc PLANINC	Ivan GRM Janko ŠLEHTA Vlado GRABNER Zdravko CVIKL Bojan VOH	Iz obrata Zračenje Slavko JEVŠEVAR Rado GREGORC	Leon GROBELNIK Ivan BEZJAK
Iz obrata Jamski transport Rafael KOVAČ Mustafa TOPČIČ	Ivan BOGATAJ Ivan ZAVRŠNIK	Iz obrata HTZ Franc DRUKS Stanko SALMIČ	Majda ZBIČAJNIK Branko APŠNER
		Iz skupnih služb RLV Marjan HUDEJ Milan MEDVED Branka VIČAR	Karel ČRETNIK Evgen TREVEN Branko FORŠNER

VEČJA UČINKOVITOST, TODA PO ČLOVEŠKI POTI!

**DIREKTOR RLV
DIPL. ING. FRANC AVBERŠEK
OCENJUJE IN PROGNOZIRA
NAŠE DELO IN POSLOVANJE**

Rudar: Z doseženo proizvodnjo 3 225 700 ton premoga v 189 delovnih dneh ali enem delovnem dnevu manj, kot je bilo načrtovano, je bila predvidena proizvodnja premoga v letnem načrtu RLV za obdobje letošnjih prvih 9 mesecev relativno gledano uresničena.

Vendar doseženi delovni učinki in storilnost dela v RLV so bili v tem obdobju nekoliko manjši od načrtovanih.

To kažejo tile podatki:

- doseženi odkopni učinek 36,22 tone premoga na dnino (načrt 36,47)
- doseženi učinek RLV I 4,58 tone premoga na dnino (načrt 4,62)
- doseženi učinek RLV II 4,33 tone premoga na dnino (načrt 4,36)
- dosežena storilnost dela 3,39 tone premoga na zaposlenega delavca na dan (načrt 3,46)

Kako bi to komentirali?

Franc AVBERŠEK: Učinki se izračunavajo iz proizvedenih ton premoga in števila zaposlenih. Ker pa smo v zadnjem letu proizvodnjo zmanjšali, je nastal problem, ki se kaže tudi v manjših učinkih.

Če bi hoteli obdržati učinke v okviru načrta, bi morali zmanjšati število zaposlenih. A ker znašajo odstopanja doseženih učinkov od načrtovanih približno le 1 odstotek, menim, da ta problem ni pereč in da bomo ob nadaljnji akciji zmanjševanja števila zaposlenih pri RLV že v prihodnjem letu lahko zopet nad učinki, ki smo jih dosegali lani.

Rudar: Oddaja premoga iz RLV je v obdobju letošnjih prvih 9 mesecev znašala 3 231 879 ton in od tega energetiki 88,7 % in komercialni 11,3 %, medtem ko je v enakem lanskem obdobju znašala 3 463 625 ton in od tega energetiki 87,3 % in komercialni 12,7 %.

Relativno gledano pri strukturi oddaje letos in lani v prvih 9 mesecih torej ni

velike razlage. Kakšna pa je perspektiva oddaje našega premoga in s tem seveda tudi perspektiva izkoriščanja proizvodne kapacitete našega rudnika?

Franc AVBERŠEK: Perspektiva našega premogovnika je precej povezana s perspektivo slovenskega gospodarstva. Če bomo zapirali tovarne, potem se bodo tudi potrebe po električni energiji zmanjšale, kar se letos v zadnjih mesecih že dogaja. S tem pa se bodo zmanjšale tudi potrebe po našem premogu. Precej bo to odvisno tudi od bolj ali manj ostre zime, na to pa mi seveda ne moremo vplivati.

Za sedaj TEŠ obratuje po načrtu in zato predvidevamo, da bo poraba električne energije v okviru načrtovane.

Tudi deponija premoga za TEŠ je nekoliko manjša, kot je bilo predvideno. V okviru načrta pa trošijo premog tudi industrija in drugi.

Naša perspektiva torej ostaja takšna, kot smo jo zapisali v srednjeročnih načrtih; seveda na nekoliko nižanjem nivoju letne proizvodnje. Tako za leto 1991 predvidevamo proizvodnjo 4,3 milijona ton premoga, od tega pa bi oddali TE Šoštanj 3,7 milijona ton, drugim porabnikom pa 600 000 ton.

Rudar: V obdobju letošnjih prvih 9 mesecev je RLV realiziral prihodek v znesku malenkost čez 1 milijardo 182,4 milijona dinarjev in s tem 55 % načrtovane letošnjega celoletnega prihodka. Kateri so glavni razlogi za to nesorazmerje, saj 9 mesecev je 75 % leta, načrtovane letošnjega celoletnega prihodka pa je bilo realiziranega le 55 %?

Franc AVBERŠEK: Podobno kot v večini preteklih let je dovoljene cene električne energije in premoga tudi letos postavila jugoslovanska vlada. Dovoljne cene pa niso zagotovljale realizacije sprejetega plana skladno z ovrednoteno energetsko bilanco. To pa je povzročilo izpad prihodka.

Računali smo, da bomo dobili premog plačan po ceni 6,7 DEM za GJ, realizirana cena pa je bila le 4,3 DEM za GJ. Nekoliko več smo iztržili pri toni komercialnega premoga. A ker je tega v celotni proizvedeni količini malo, to ni veliko vplivalo na naš poslovni rezultat.

Vse to seveda prinaša nove težave, saj je zaradi tega naša letošnja izguba že več kot 400 milijonov dinarjev. Če pa k tej izgubi dodamo še dobrih 300 milijonov nepokrite izgube iz preteklega leta, je žalostna slika popolna.

S sekretariatom za energetiko se sicer pogovarjamo o možnostih pokritja oziroma sanacije vse te izgube, vendar konkretnih, zanesljivih odgovorov na naše pobude in predlagane rešitve še nimamo. Obljubljeni pa je, da se bomo o tej problematiki kmalu začeli konkretno pogovarjati.

Rudar: Človek, delo, znanje – še vedno ostaja osnovno vodilo poslovne politike RLV, kljub neprestanemu skokovitemu poslabšanju njegove družbeno-gospodarske situacije, ki se kaže v veliki nelikvidnosti, plačilni nesposobnosti. Kaj pa bi lahko povzročilo hud ali celo popoln odklon od tega vodila?

Franc AVBERŠEK: Osnovni cilji, ki smo si jih zastavili pred dobrima dvema letoma – ti so kontinuirana, to je nepretrgana proizvodnja, večja varnost pri delu in humanizacija, človečenje dela, večja poslovnotna uspešnost in rešitev ekoloških problemov – ter, kot smo dejali, filozofija naše delovne organizacije: človek, delo, znanje, še vedno ostajajo naša glavna vodila. In tudi ni nobenega razloga, da bi te usmeritve spreminjali. Še naprej bomo poskušali manjšati število zaposlenih, vendar humano, po človeško.

Še naprej se bomo zavzemali predvsem za boljše delo in še naprej bomo vlagali v znanje, saj le znanje zagotavlja naš obstanek med najboljšimi, s tem pa tudi obstoj in solidno nadaljnje življenje našega premogovnika.

Vse dele tehnološkega procesa pridobivanja premoga bomo tudi v prihodnje mehanizirali, predvsem pa čimbolj avtomatizirali, ter tako zagotavljali zanesljivo in cenejšo proizvodnjo. In zato bo znanje še posebno pomembno.

Za sklep naj rečem, da so bile v zadnjem letu v Sloveniji narejene velike spremembe. In te spremembe smo mi k sreči pričakali pripravljeno. To pa še ne pomeni, da smo brez težav. Električna energija bo prav gotovo potrebna tudi v prihodnje, prodajal pa jo bo lahko le tisti, ki jo bo imel dovolj poceni. Tržni odnos so torej zajeli tudi nas – in predrag premog, nakopan v velenjski jami, bi bil tisti, ki bi povzročil odklon od naših sedanjih glavnih usmeritev.

Menim, da se to – kljub tešavam – ne bo zgodilo, saj se na vse te probleme pripravljamo, in prepričan sem, da nam bo z optimalnimi, kar najprimernejšimi stroški v danih okoliščinah uspelo zagotoviti tudi konkurenčno ceno našega premoga.

Vse delavce RLV pa naj še opozorim, naj delajo čim boljše, čim bolj varno ter tudi varčno – in tako vsak zase prispevajo svoj delež k skupnemu uspešnemu poslovnemu rezultatu našega premogovnika.

Pripravila:
R. B. in D. M.

SKRBI ZA PREŽIVETJE VEČ KOT ZAVEZNIKOV

Stara slovenska modrost pravi, da moraš misliti na slabe čase takrat, ko ti je dobro. Vendar za to modrost je pri nas že pozno ali pa kar prepozno.

Živimo v času, ko delo nima cene, ko se število nezaposlenih iz dneva v dan povečuje, ko je skoraj vsakogar, ki je še zaposlen, strah, da bo ostal brez dela, ko marsikoga že preganja tudi misel, kaj bo prinesla nova stanovanjska zakonodaja.

Večina delavcev našega rudnika je uveljavljanje in varovanje svojih ekonomskih, socialnih in kulturnih interesov zaupala sindikatu RLV. O tem, kako sindikat RLV varuje pravico svojih članov, smo se pogovarjali z njegovim predsednikom Jožetom Kožarjem!

Rudar: Kako se sindikat RLV vključuje v sprejemanje kolektivne pogodbe za premogovništvo Slovenije?

Jože Kožar: Sindikat RLV pri oblikovanju kolektivne pogodbe za premogovništvo Slovenije sodeluje že vse od začetka njenega nastajanja v februarju letos. Pri izvršilnem odboru sindikata smo imenovali komisijo, ki sodeluje z avtorji delovnega gradiva za kolektivno pogodbo. O nastajanju te pogodbe in o njeni vsebini smo delavce RLV sproti obveščali. Izdali smo dve brošuri, vsebino kolektivne pogodbe smo že pojasnjevali tudi v Informacijah tajništva samoupravnih organov upravljanja in sindikata RLV, vsem sindikalnim zaupnikom v RLV – teh je devetintrideset – pa smo posredovali tudi celotno delovno gradivo te pogodbe. Kdor je hotel delovno gradivo kolektivne pogodbe za premogovništvo spoznati, je torej za to že imel precej možnosti.

V sindikatu RLV smo se pri oblikovanju te pogodbe zavzemali predvsem za to, da v njej pravice delavcev ne bi bile urejene slabše, kot so v aktih, ki te pravice urejajo do sprejema kolektivne pogodbe za premogovništvo. Delavci nam lahko zaupajo, da tudi pri pogajanjih ne bomo pristali na nikakršno krčenje njihovih pravic. Kolektivna pogodba bo direktno iztožljiva, spremembe pa bodo možne le v soglasju s sindikatom.

Ko bo kolektivna pogodba za premogovništvo podpisana, bo delo sindikata lažje, kot je sedaj, in tudi več časa nam bo ostalo za ukvarjanje s povsem sindikalnimi zadevami.

Rudar: V Sloveniji je v pripravi nova stanovanjska zakonodaja. Se je sindikat RLV že vključil v pripravo novega stanovanjskega zakona?

Jože Kožar: V sindikatu smo se dogovorili, da se bomo v novi stanovanjski zakonodaji pogovarjali že na eni svojih sej konec novembra, na katero bomo povabili tudi vodjo službe za stanovanjsko izgradnjo. Zavedamo se, da so stanovanjske zadeve zelo občutljivo področje, ki vsekakor zahteva našo pozornost.

Rudar: S čim se rudniški sindikat v zadnjem času največ ukvarja?

Jože Kožar: Poleg organiziranja pomoči ljudem in med njimi predvsem delavcem našega rudnika, ki jim je vodna ujma v začetku novembra poškodovala, uničila domove, se sindikat precej vključuje v urejevanje finančnih razmer RLV. Strah nas je stečaja našega rudnika. Naša prizadevanja so usmerjena k preživetju RLV brez odpuščanja delavcev z dela, četudi na račun malo manjših osebnih dohodkov vseh zaposlenih pri RLV. Prepričani smo, da nas pri teh naših usmeritvah podpira večina delavcev RLV.

Rudar: V RLV je menda do dveh krajših prekinitev dela že prišlo. Ali se je sindikat RLV že ukvarjal z mislijo o ustanovitvi stavkovnega odbora?

Jože Kožar: Delavci so zaradi vprašanj v zvezi z osebnimi dohodki v dveh delovnih izmenah res zahtevali izredna sestanka. Povprečni osebni dohodki delavcev v premogovništvu naj bi namreč bili za 58 odstotkov večji od povprečja osebnih dohodkov delavcev v gospodarstvu Slovenije, vendar pa je bilo to dogovorjeno razmerje že v juniju porušeno. Sindikat RLV je zahteve delavcev po upoštevanju tega dogovorjenega razmerja podprl in se odločil, da

bo, če ne bo prišlo do uskladitve osebnih dohodkov, oblikoval stavkovni odbor. V oktobru je bil potem v RLV izplačan poračun osebnih dohodkov, vendar uskladitev osebnih dohodkov ne more veljati le za štiri mesece nazaj, temveč do konca leta.

V novembru se je našemu rudniku obetal stečaj, do katerega potem na srečo vendarle ni prišlo. Že v začetku letošnjega leta pa se je naš sindikat odločil, da bo organiziral stavko takoj, ko se bo za RLV začel stečajni postopek.

Republiški odbor Sindikata dejavnosti energetike Slovenije svojih stavkovnih pravil nima, zato za nas veljajo splošna stavkovna pravila. To pa pomeni, da moramo stavko napovedati petnajst dni vnaprej, da mora več kot pol delavcev v podjetju potrditi stavkovni odbor in verificirati stavkovne zahteve. Napovedati stavko v času tako hitrih sprememb, kot je sedanj, ko je, denimo pri napovedi izplačil osebnih dohodkov današnji "ja" jutrišnji "ne", ni preprosto. Delavci naj ne mislijo, da se sindikat ne strinja z njihovimi zahtevami, da jih ne podpira, vedeti pa morajo, da mora upoštevati omenjena sindikalna pravila. Ni prav, da delavci izgublajo zaupanje v svoj sindikat. Izvolili so svoje sindikalne zaupnike, sedaj jim morajo zaupati, če pa ugotovijo, da sindikalni zaupniki niso vredni njihovega zaupanja, naj jih zamenjajo.

Dragica Marinšek

V NAŠEM OBJEKTIVU

Moštvo priprave št. 106, ki je bilo na delu v času preboja v jami Preloge 1. oktobra letos; (od leve stojijo) Matjaž Mihelič, Darko Založnik, Čašo Hasič, Mijo Jesen, Vinko Fužir, Aleksander Potočnik, (čepijo) Miran Šuper, Ševalja Duraković in Stanko Goričanec.

RUDAR, glasilo Rudnika lignita Velenje

Odgovorni urednik: Janko Lukner

Naslov uredništva: Rudnik lignita Velenje, glasilo Rudar, Partizanska 78 (NOP), 63320 Velenje

– Telefon: (063) 853-312, interno 1815

Tisk: Tiskarna Velenje (Štrbenkova 6, 63320 Velenje) – Naklada in izdajanje: 5000 izvodov enkrat na mesec

MUČNE SANJE LASTNIŠKO STANOVANJE

Strokovnjaki pravijo, da je bila stanovanjska politika v celem povojnem času pri nas obravnavana kot socialna politika, ki je štela življenjski standard ljudi. Ena večjih zablod na področju samoupravnega urejanja družbeno-ekonomskih odnosov pa naj bi bila samoupravna organiziranost v stanovanjskem gospodarstvu.

Predlog novega stanovanjskega zakona, ki ga je pripravil Republiški sekretariat za urejanje prostora, napoveduje, da stanovalci v družbenih najemnih stanovanjih ne bodo več imetniki stanovanjske pravice – nadomestilo zanjo bo najemna pogodba – na področju stanovanjskega gospodarstva pa se bodo uveljavili tržni odnosi. Stanovanjsko vprašanje bo reševal vsak sam: z gradnjo, nakupom ali najemom stanovanja.

Lastniki treh četrtin družbenih stanovanj so podjetja. Po predlogu nove stanovanjske zakonodaje bodo podjetja stanovanja prodajala, če se bo imetnik stanovanjske pravice odločil za nakup.

Gradnja stanovanjskega bloka pri velenjskem parku se bo nadaljevala, ko bo RLV zanjo imel denar.

Imetniki stanovanjske pravice pa bodo imeli dve leti časa, da zahtevajo odkup stanovanja. Ceno stanovanj, s popusti vred, bo določila država, in kot napoveduje bodo pogoji odkupa stanovanj za imetnike stanovanjskih pravic ugodni. Le-ti bodo namreč lahko stanovanje odkupili s 30-odstotnim popustom, ob tem bodo morali 20 odstotkov od cene stanovanja plačati v dveh mesecih, preostali 50 odstotkov pa z obročnim odplačevanjem v desetih letih.

Na nekaj vprašanj v zvezi z novo stanovanjsko zakonodajo nam je takole odgovoril vodja službe za stanovanjsko izgradnjo RLV Venčeslav Tajnik, ki je tudi član odbora za stanovanjska vprašanja v naši občini in član takšnega odbora na ravni republike.

Rudar: Kdaj bo nova stanovanjska zakonodaja sprejeta in kaj lahko o njej na kratko rečete kot strokovnjak in dolgoletni delavec na področju stanovanjske izgradnje ter pri reševanju stanovanjske problematike?

Venčeslav Tajnik: Nova stanovanjska zakonodaja bo sprejeta takoj po sprejemu nove slovenske ustave in izgleda, da bo stanovanjsko politiko res povsem spremenila. Vsak imetnik stanovanjske

pravice bo z lastnikom stanovanja lahko sklenil najemno pogodbo ali pa se bo odločil za nakup stanovanja. Pogoji nakupa stanovanj so znani, približne najemnine pa tudi. Imetniki stanovanjske pravice bodo pri nakupu stanovanja v boljšem položaju kot ljudje, ki te pravice nimajo, saj bodo imeli pri nakupu stanovanja 30-odstotni popust.

Za socialno šibke prebivalce Slovenije, ki bodo postali najemniki, a ne bodo mogli plačevati najemnin – te bodo znatno višje, kot so sedanje stanarine – pa je predvideno subvencioniranje najemnin. Sredstva za subvencioniranje najemnin se bodo oblikovala iz prometnega davka od prodaje stanovanj in od odavka na premoženje, ki ga bodo plačevali vsi lastniki stanovanj.

Rudar: Ljudje novo stanovanjsko zakonodajo pričakujejo s strahom. Ne vedo natančno, kaj jih čaka, vse bolj pa jim je jasno, da se ne bo nič obrnilo na boljše, prej na slabše. Ugibajo, ali naj se odločijo za nakup stanovanja ali naj z nakupom rajši še počakajo... Kaj jim svetujete vi?

Venčeslav Tajnik: Moje mnenje je, naj se čimprej odločijo za nakup stanovanja. Glede na popust, ki ga bodo imeli pri nakupih sedanji imetniki stanovanjske pravice, se le-ti pri odločitvi za nakup niti ne bodo dolgo obotavljali. Vsem kupcem, ki so ob pridobitvi te pravice plačali tudi stanovanjsko soudeležbo, se bo od cene stanovanja odštela tudi revalorizirana vrednost soudeležbe. Pri RLV smo se odločili, da bomo rudniške stanovanjske hiše pred prodajo stanovanj tudi primerno uredili. Delavci naj bi namreč kupili primerno urejeno stanovanje.

Rudar: Koliko stanovanj ima v lasti RLV in kaj zanj pomeni prodaja stanovanj?

Venčeslav Tajnik: RLV je lastnik okrog 3500 stanovanj. Vodstvo RLV podpira prodajo stanovanja pod pogoji, ki jih predvideva nova zakonodaja. Z njo bi namreč RLV pridobil sredstva za gradnjo novih stanovanj ali pa za kaj drugega, denimo, tudi za svoje podjetniško prestrukturiranje.

Veliko rudniških stanovanj je sedaj tudi neprimerno zasedenih. V marsikaterem velikem stanovanju stanuje samo en človek, v majhnih stanovanjih pa se stiskajo družine. Novi stanovanjski zakon bo te probleme verjetno kar hitro odpravil, saj bo vsakogar, ki najemnine za veliko stanovanje ne bo mogel plačevati, prisilil, da se bo preselil v manjše stanovanje.

V Velenje bo najbrž ustanovljen tudi več podjetij za upravljanje s stanovanji. Pri RLV bo verjetno to delo prevzela naša služba in kasneje prerastla v podjetje.

Rudar: Na leto je bilo doslej pri RLV zgrajenih in delavcem dodeljenih od 100 do 250 stanovanj. Kaj pa se na področju stanovanjske izgradnje dogaja sedaj?

Venčeslav Tajnik: Zaradi pomanjkanja denarja smo se pred kratkim ustavili gradnjo bloka ob velenjskem parku, v katerem bo 54 stanovanj. Izvajalcu gradbenih del pri tem bloku Gradisu v Celju dolgujemo okrog 14 milijonov dinarjev, ki jih zaenkrat preprosto ne moremo plačati. Načrtovali smo, da bo ta stanovanjski objekt zgrajen do konca letošnjega leta, sedaj pa lahko rečem le, da bomo z gradnjo bloka nadaljevali, ko bomo imeli denar. Celotna vrednost bloka je 43 milijonov dinarjev, doslej pa smo plačali samo 2 milijona dinarjev.

Poleg tega preurejamo samski dom v Kersnikovi 13, v katerem bo 45 stanovanj. V končni fazi je tudi nadzidava stanovanjsko-poslovnega objekta ob Kidričevi cesti, s katero bomo pridobili 8 stanovanj.

In še to, vsa ta nova stanovanja bomo že prodajali!

Rudar: Vodstvo RLV se je odločilo tudi za prodajo poslovnih prostorov, ki jih je doslej RLV dajal v najem. Kako prodaja poteka?

Venčeslav Tajnik: V Velenju ima RLV kar precej poslovnih prostorov. Zaradi primanjkanja denarja smo se že v začetku leta odločili, da najemnikom teh prostorov ponudimo, naj jih odkupijo. Doslej nam je uspelo prodati samo en lokal, in sicer prodajalno Borovo v Velenju. Z drugimi najemniki se še pogovarjamo o prodaji lokalov, toda kot izgleda, nimajo denarja.

Naj povem še to, da smo večino teh poslovnih prostorov zastavili kot hipoteko za prejeti kredit pri Ljubljanski banki – Splošni banki Velenje.

Smo pa v tem času prodali deset manjših lokalov, ki so jih imeli v najemu zasebniki, in tako pridobili 3,5 milijona dinarjev.

Rudar: Sliši se, da nameravate kmalu prodajati tudi garaže!

Venčeslav Tajnik: Res je, odločili smo se, da bomo prodali tudi garaže. Najprej bomo posameznikom prodali skupinsko garažno hišo v Kraigherjevi 4 v Velenju. S prodajo teh garaž bomo pridobili okrog 7 milijonov dinarjev, s tem denarjem pa bi že lahko odplačali izvajalcu gradbenih del pri omenjenem nedokončanem stanovanjskem bloku nekaj našega dolga. Kaže tudi, da ljudi nakup garaž zanima, saj jih je k nam že kar nekaj prišlo vprašat, kdaj in kje bodo lahko kupili garažo.

Dragica Marinšek

rlw

fotoreportaža

HTZ SE PODAJA NA TRŽIŠČE

V obratu RLV Higiena, tehnika in zaščita so razširili proizvodni program, s svojimi novimi izdelki pa se bodo v kratkem pojavili na tržišču.

anah usnjenih izdelkov. Precej truda in znanja smo vložili tudi v naš povsem nov izdelek – obleko, odporno proti ognju in toplotnim udarom,

Poleg osebnih zaščitnih sredstev iz usnja, tekstila in podobnih materialov izdelujejo še druge izdelke, kot so razne torbe, tudi torbe za športno opremo, gozdarski in planinski čevlji, podloženi škornji, lotili pa so se tudi obnavljanja sedežnega pohištva, izdelovanja zavese, polaganja zidnih in talnih oblog iz PVC materiala in tekstila ter opravljanja še nekaterih drugih storitev.

"Naša filozofija je preprosta," pravi vodja HTZ Franc Druks, "na tržišču iščemo niše, v katerih ponudba še ni to-

likšna, da prodaja naših izdelkov ne bi mogla biti uspešna. V obratu družbene prehrane ob Kidričevi cesti v Velenju bomo odprli tudi svoj lokal. Vanj bomo kupce privabljali s pestro ponudbo naših izdelkov ter hitrim, kvalitetnim opravljanjem popravil raznih poškodov-

ki jo že preizkušata Rudarski inštitut v Ljubljani in Zavod za raziskavo materiala in konstrukcije v Ljubljani. Te obleke bomo ponudili gasilcem in podjet-

jem, v katerih delavci delajo pri pečeh in drugih napravah, pri katerih so izpostavljeni visokim temperaturam.

V sodelovanju z Gasilsko zvezo Slovenije poskušamo razviti tudi gasilske

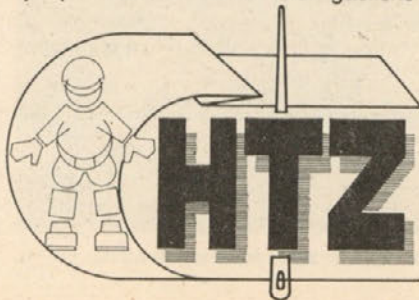

škornje, saj doslej za gasilce na tržišču še ni bilo primerne obutve. Ves naš razvoj je usmerjen k odpiranju novih delovnih mest za invalide RLV. Načrtov za razširitev obraza HTZ nismo opustili,

zaradi neugodnih razmer v energetiki in naši družbi sploh pa jih bomo uresničevali postopoma, premišljeno. Vemo, da so minili časi hitre izgradnje novih proizvodnih prostorov in da so možnosti za nakup nove proizvodne opreme majhne. Postopoma širimo naše proizvodne prostore, preudarno načrtujemo nakup nove proizvodne opreme, raziskujemo tržišče in se mu prilagajamo."

Dragica Marinšek

HIGIENA, TEHNIKA ZAŠČITA
titovo velenje

KDOR HITRO POMAGA, DVAKRAT POMAGA

Rudarji in tudi drugi delavci RLV smo doslej še vedno rade volje pomagali ljudem v nesreči. Mogoče bo kdo rekel, da se za to ni lepo hvaliti, vendar, zakaj se ne bi pohvalili, če si to zaslužimo! Vodstvo RLV in naš sindikat sta se odločila, da bomo v RLV zastavili in izpeljali skupno akcijo za pomoč oškodovanim v poplavih v začetku novembra letos. Imenovana je bila komisija, ki bo pregledala škodo na premoženju delavcev RLV, na osnovi njenih ugotovitev pa bo potem tem delavcem odobrena pomoč. Ljudem, ki jim je vodna ujma poškodovana, uničila premoženje, je RLV že namenil tudi 550 ton premo-

ga. Poleg tega je bila sprejeta odločitev, da bo RLV eni izmed družin, ki je v poplavi ostala brez doma, postavil nov dom in k sodelovanju pri izgradnji doma povabil še druga podjetja v naši dolini in okolici. Izbrali so družino Rakunovih v Ljubnem. Vodenje del pri tej solidarnostni pomoči je prevzel inženir gradbeništva Franc Riček, ki sicer pri RLV vodi gradbeni nadzor. In kot nam je povedal, jim je doslej k sodelovanju pri izgradnji nove hiše za Rakunove že

uspelo privabiti nekaj podjetij. Tako je Projektivni biro Velenje uredil projektno dokumentacijo, Gradnja v Žalcu bo prispevala posebne dimnike, Opekarne Križevci so podarile modularno opeko, Kograd Dravograd bo prispeval strešnike, Smreka v Gornjem gradu bo naredila ostrešje, Železarna Ravne pa priskrbela betonsko železo. Predvideno je, da bo hiša do konca letošnjega leta že imela streho, za vselitev pa naj bi bila pripravljena v začetku pomladi prihodnje leto. Pri njeni izgradnji vsak dan dela približno devet delavcev iz našega obrata Zunanja dejavnost in še sedem delavcev iz drugih delov RLV.

Marjan Rakun, ki mu je voda poleg polovice stare hiše, v kateri je živel s svojo štiričlansko družino, odnesla tudi novo hišo, v katero je vložil deset let svojega dela, vanjo pa se je z družino nameraval vseliti konec letošnjega leta, pravi takole: "Ne vem, kako naj se zahvalim rudarjem. Dobri ljudje so, njihova pomoč mi dje upanje, da moja družina vendarle ne bo ostala brez doma."

Dragica Marinšek

TV VIKTOR TUDI ZA DELAVCA RLV

V ekipi poročevalcev in snemalcev RTV Slovenije, ki je dobila priznanje TV Viktor za poročanje in slikovno-dokumentarno gradivo s poplavljenih območij, sta bila tudi Milan Marič (jamo-merstvo) in Dušan Marič (Jama Pesje). V velenjskem TV dopisništvu je Dušan poročevalec, Milan pa snemalec.

ZAHVALA

Hvala Rudniku lignita Velenje za pomoč pri opravljanju posledic katastrofalnih poplav na začetku novembra letos tudi pri nas v Letušu, Bojanu Ograjenški iz Tajništva organov upravljanja in sindikata RLV pa za organiziranje te pomoči.

Janko Zamernik, Jože Gorenčič,
Tone Muršič, Tone Matkovič,
Marjan Jurinec, Ivo Sevčnikar

ČIŠČA – ČIŠČA – ČIŠČA

Samo množici lahko vladajo posamezniki, posameznim ljudem mora vladati razum!

Človek je po naravi leno bitje, ki ga okolje sili v delo.

Osel, ki noče vleči, je lahko tudi pametnejši kot gospodar.

Ptiček v mačjih krempljih ne igra nobene vloge.

Množitelj poštenja je v obratnem sorazmerju z maso brezšteviline množice.

Tudi obstoj nesmislov je logičen.

Če bi Abel pazil, ne bi Kajn veljal za morilca.

Ne počenčaj nepotrebnih stvari, če tega drugi ne zahtevajo od tebe!

Manj dela povzroči več lenobe.

Marjan Lipičnik

V torek, 13. novembra, so delavci RLV za novo hišo Rakunovih opravljali končna dela pri izkopu temeljev. (slika Lojze Ojsteršek)

V torek, 20. novembra, pa so že imeli vlite temelje in so tudi že zidali stene.

Povabili smo se na pomenek za glasilo v družino našega rudarja Nedeljka Milanovića

VEČINOMA VSI PRAVIJO, DA BI SE VNDARLE POBOTALI

Po rodu je Nedeljko Milanović iz okolice Tuzle. Točneje: kolikor ga je bilo mogoče razumeti, iz Miličev, naselja pretežno delavcev rudnika boksita v Vlasinici, kraju, 33 kilometrov oddaljenem od Zvornika. Torej izvira iz mejnih krajev ob Drini med BiH in Srbijo. Vendar tega v pomenku sploh ni poudarjal. Prav tako ne njegova žena, ki je tudi po rodu iz okolice Tuzle.

Oba se namreč počutita Veleničana. In to z vso pravico. Saj Nedeljko, rojen leta 1952, že od marca 1977. leta dela v našem rudniku, njegova žena pa sedaj že kar nekaj let v Tovarni usnja Šoštanj, prej pa je bila delavka v Veplasu in še prej celjske cinkarne.

Spoznala sta se, ko se je ona še izobraževala za kemijskega tehnik; prvi dve leti v Beogradu in potem v Tuzli. Zdaj pa živita z že dvema otrokoma, obema sinovoma, v stanovanjskem bloku RLV Vrnjačka Banja 3 na Gorici.

Visoko zgoraj v tem bloku, v dvanajstem nadstropju, je nujno stanovanje in s svojimi triinpetdesetimi kvadratnimi metri površine že kar pretesno zanju in sinova – Darka, bojša "super" odličnega osnovnošolca 5. razreda, in kot živo srebro živahnega prvoločca Milinka.

"Zelo že potrebujemo 3-sobno stanovanje," sta med pomenkom dala vedeti oba, Nedeljko in njegova žena, in ob tem izrazila dvom, da bi zanj že kmalu prišla na vrsto.

In za koga velja zapisano v glavnem naslovu tega članka? Za ljudi pri nas na splošno iz vidika Nedeljka, njegove žene, in kot je nazkazano, večinoma vseh drugih ljudi, s katerima sta Milanovičeva v bolj ali manj stalnih stikih bodisi v službi ali prostem času.

Toliko za razjasnitev glavnega naslova tega sestavka, h kateri pa kaže dodati še tele Nedeljkove besede:

"Pravzaprav pa nas vse jamske delavcev v RLV najbolj skrbi, ali bomo redno dobivali plačo ali ne. Zato smo tudi v času stavke rudarjev v Trbovljah rudarji v RLV bili v glavnem kar tiho.

Seveda pa to ne pomeni, da rudarji v RLV ne bi hoteli biti solidarni tudi z ljudmi v Sloveniji, ki so jih zdaj prizadele te poplave... Mislím, da jim bomo vsi radi pomagali, tako kot smo pomagali po lanskem neurju ljudem v laški in šentjurski občini."

Še za osvetlitev prvega, uvodnega naslova tega zapisa!

Na pomenek za glasilo v Nedeljkovo družino smo se povabili – sem se povabil – na pobudo iz tehničnega vodstva celega RLV in obrata RLV Priprave, malo po tistem, ko je v jami Preloge bil opravljen preboj, o katerem je v Informatorju (št. 16/90) tekla beseda kot o preboju brez primere.

Nedeljko je namreč vodja moštva priprave št. 16 v našem rudniku, ki je ta preboj izvedla, točneje povedano, dokončala severno baražno progno v okviru investicijskih del za odvodnjavanje severozahodnega predela jame Preloge.

In kaj je Nedeljko povedal o izdelovanju te proge?

"V izdelavo te proge sem se s svojim moštvom vključil lani sredi leta, priprava št. 16 pa je gotovo izdelala čez 1000 metrov proge. Izdelavo proge smo prevzeli od Jamskih

gradenj in takrat je bilo naše delo zaradi tekočih peskov, to je vdiranja vode in blata od spodaj, precej težko in nevarno, a potem so se delovne razmere kolikor toliko normalizirale.

Mislím, da je cela naša številka povprečno na dan izdelala okrog 3,6 metra proge, kakšen dan pa smo napredovali tudi do 4,8 metra.

Gradnja te proge je vsekozi krožna, za jekleno ločno podporje pa smo zalagali 10 centimetrov debele lesene pragove.

Pri zračenju med izdelavo proge ni bilo problemov, bili pa so pri dostavi materiala. A le včasih, in to predvsem zaradi tega, ker ga je do nas bilo treba transportirati zelo daleč. Kakšna dva kilometra od Novih Prelogov že. Tudi kakšnih hujših delovnih neizgodb med izdelavo proge nismo imeli, ker smo se držali varnostnih predpisov in sploh bili pazljivi pri delu.

Pri napredovanju smo pazili tudi, da smo vedno imeli pred sabo kakšnih 5 metrov od skupno do 20 metrov predvrtanega področja.

Moram reči, da je naše moštvo res dobro delalo – le eden nas je zapustil med izdelavo te proge in tudi prekinil delovno razmerje v RLV, in to po sedmih letih dela v njem.

So pa v našem vodstvu tudi sami resni in izkušeni delavci. Večina jih je tudi poročenih; le Šolinc in Cunarić sta samska, oziroma sta še samska!"

Tako, skromno, nič napihnjeno, je Nedeljko spregovoril o sodelovanju moštva, ki ga vodi, pri izdelovanju te proge vse do njenega pregoja do baražne proge, ki jo je izdelovala priprava št. 106.

Tako torej – od enega k drugemu delu v jami prehajajo in večajo labirint jamskih prog v podzemlju Šaleške doline. Veliko njihovih napredkov v bolj ali manj neznane predele podzemlja kasneje razvoj izkoriščanja podzemeljskega naravnega bogastva tudi izbriše. A kaj si morejo pomagati – taka je uroda dela ljudi nasploh. Zdaj je tako potrebno in cenjeno in upoštevano, potem pa napoči čas, ko zatone v pozabo ali celo postane tarča kritike vehementnih zagovornikov novih društvenih potreb in vrednot. Vendar delovni ljudje, ki veliko in naporno delajo, se zavedajo, da tako pač mora biti, da se svet vrti naprej, in še pri svojih otrocih trpijo, da se vključujejo v ta brezkončni cirkus in jim v njem nemalokrat tudi hudo grenijo življenje. Še več, svoje otroke bolj ali manj zavedno celo spodbujajo, da postajajo čimbolj aktivni, uporni, kritični. Pač iz gona, da bi se v njih nadaljevali in potrjevali.

In takšna sta po vsej verjetnosti tudi oba Mladenovičeva do obeh svojih sinov. Saj kako pa si je mogoče drugače razlagati, da si oba zelo prizadevata, da bi bila čim boljša v šoli, poleg tega pa se močno vključujeta v organizirane izvenšolske aktivnosti za otroke. Darko, recimo, je vključen tudi med karateiste začetnike v karate sekciji šoštanjskega Partizana, oba pa zanima poleg različnih športnih iger tudi atletika.

Na kratko povedano, že ob prvem stiku z Milanovičevimi človeka obide spoznanje, da je to urejena delavska družina, v kateri vsak ve, kako se mora obnašati in kako mora delati, da bo čimveč prispeval k blagostanju in trdnosti cele družine in njenega družbenega okolja.

R. B.

Nedeljko Milanović z ženo in sinom Darkom doma v svojem stanovanju na Gorici med pogovorom za naše glasilo.

Ni pozabil povedati tudi, da delo jamskih priprav poteka v treh izmenah in da sta vodji preostalih dveh moštev priprave št. 16, ki sta sodelovali pri izdelavi te proge, Fehim Hođić in Jože Pogorevc; oba po poklicu – kot Nedeljko – kvalificirana rudarja. Pa tega, da na objavljeni sliki njegovega moštva v Informatorju 16/90 manjka član moštva Milisav Ristić, ker je takrat, ko se je moštvo fotografiralo, bil na bolniškem dopustu. In še tega, da je bil njihov stalni ključavničar pri izdelavi te proge Franč Mlakar in da ima tudi on – že star rudarski maček, saj mu manjka le še leto dni do upokojitve – veliko zaslug, da so lahko tako dobro napredovali pri izdelavi te proge.

Zdaj je Nedeljko s svojim moštvom že pri drugem delu. V prvi polovici tega meseca naj bi na koti -45 v južnem predelu jame Preloge dokončali odvozno progno za čelo, potem pa naj bi znova bili premeščeni.

rlv

**Srečanje literatov drugih narodov
in narodnosti, ki živijo v Sloveniji**

LEPA BESEDA, LEPO MESTO NAJDE

V Piranu je 20. in 21. oktobra letos potekalo 12. srečanje literatov drugih narodov in narodnosti, ki živimo in ustvarjamo v Sloveniji. Pobudniki za naše vsakoletno sestajanje in organizatorji prvega – bilo je prav v Velenju leta 1979 – so bili sindikati. Ob tem prvem srečanju je bil organiziran tudi pogovor za okroglo mizo o kulturnem delovanju delavcev drugih narodov in narodnosti, ki živijo v Sloveniji. Zveza kulturnih organizacij Slovenije je sprejela to pobudo in hkrati vlogo glavnega organizatorja vseh kasnejših srečanj.

Dosedanja srečanja lahko ocenimo kot enkratno obliko organiziranega spodbujanja literarnega ustvarjanja posameznikov v Sloveniji, katerih materin jezik ni slovenščina. Druženje ustvarjalcev lepe besede v različnih jezikih je po svoje prispevalo tudi k boljšemu medsebojnemu razumevanju in sodelovanju vseh ljudi, ki živimo v Sloveniji. Udeleženci srečanj poskušamo v materinem jeziku zajeti življenjski utrip družbenega okolja, v katerem živimo. Vodilna misel naših srečanj je, da prepoznavanje in spoštovanje kulturno-zgodovinskih posebnosti in vrednot drugih ter okolja v celoti lahko le bogati našo duhovno dediščino. S to mislijo vabimo k sodelovanju vse ljudi, ki jim je pri srcu lepa beseda, ne glede na to, v katerem jeziku je napisana.

Trinajsto srečanje bo predvidoma septembra ali oktobra naslednje leto. Kot vedno bo potekalo po programu, ki ga je izdala Zveza kulturnih organizacij Slovenije. Na podlagi tega programa in natečaja bodo zbrani literarni prispevki, izmed katerih bo natečajna komisija naredila izbor za predstavitev na srečanju in natis. Program srečanja zajema še literarni večer za predstavitev posameznikov s svojimi literarnimi deli, tematska predavanja in pogovore za okroglo mizo, ogleda rojstnih hiš slovenskih pesnikov in pisateljev ter kulturnih ustanov in znamenitosti v kraju in okolici kraja srečanja. Zaključni družabni večer popestrijo nastopi folklornih, izraznoplesnih, pevskih, gledaliških in drugih skupin iz kraja srečanja. Vsa dosedanja naša srečanja so bila deležna tudi pozornosti javnih medijev.

Dne, 11. 10. 1990 je Zveza kulturnih organizacij Slovenije razposlala razpise za organizacijo različnih republiških srečanj v letu 1990. Med drugim išče tudi organizatorja 13. srečanja literatov drugih narodov in narodnosti, ki živijo v Sloveniji. Menim, da bi kazalo razmisliti o možnosti, da v občini Velenje po dvajsetih letih ponovno priredimo to srečanje.

Rok, v katerem se je potrebno prijaviti

za organizatorja 13. srečanja, se izteka. Organizacije, ki bi se odločile prevzeti vlogo neposrednih organizatorjev srečanja, pa naj svojo ponudbo pošljejo v pisмени obliki na naslov: ZKOS, 61000 Ljubljana, Kidričeva 5. Prijavo lahko sporočite tudi kar po telefonu (061) 217-860, svetovalki ZKOS za literarno dejavnost Dragici Breskvar, pri kateri dobite tudi informacije o obveznostih neposrednega organizatorja srečanja.

Josip Bačić
predsednik Literarnega odbora
ZKO Velenje

Grafika z naslovne strani publikacije *Pesmi dvanajstega srečanja pesnikov in pisateljev drugih narodov in narodnosti, ki živijo v Sloveniji*.

**izbor iz Pesmi
dvanajstega srečanja
pesnikov in pisateljev
drugih narodov in narodnosti,
ki živijo v Sloveniji**

RAPORTIRANJE

*Dok koračaju vojske
čudnim i iskrivljenim
korakom.
U ritmu otkucaja
sopstvene krvi,
i dok sve polako
prelazi u ples...
dolazim i predajem
raport koreografu.*

*Između okvira uokvirenog
razokvirenog
preokvirenog
i slike oslikane
raslikane
preslikane
dogadam se.
Jedino moje vjerovanje,
jedina moja nada je
u strahu od
uokvirenih slika.*

Milan Aničić

SVE ISTO

*PROLAZI NOĆ.
KAŠLJU PROMRZLE SJENE.
SKRIPE SATI,*

*TITRAJU NEMIRNA SVJETLA,
ZIBLJU SE,
PLAŠE STRAH,*

*A STRAH JE U
PREVJESU DANA
BIJEL I CRN.*

*ČIN NEKOG SHVAĆANJA,
PROPISA...
SVE JE IGRA –*

*STARA KURVA
S MLADIM OFICIROM.
NOVI SAVEZ.*

*NAROD SI ŽELI
SUNCA I MIRA
OD PAMTIVJEKA –*

*TO SE NIKADA ISPUNITI
NE MOŽE.
SVE JE ISTO.
Josip Bačić*

SAMA SEBI STRANJSKA

*Zruždili ste me kak koruzu,
spuknili kak suhi drač
i pustili.
Z vihrami vu srcu
čkomečki idem naprej
sama sebi stranjska.
Pa kaj onda.*

Antonija Srnel

CRVENI POGREB

*VIŠE NE UMIRU, VIŠE NE SMRDE
OGROMAN JE I NEZABORAVAN
ZBIR
NITKO OD NJIH VIŠE NIJE ŽIV
PRIČINJAVAJU NAM SE, ŽRTVE
PRVE
VRATILE SU SE POD PROZORE
CRNE
DODOŠE DA BI OSJETILE ŽUDNI
MIR.*

*DOK CRNA ZVONA CRNE PROŠLO-
STI
NAD CRNIM CRKVAMA ZVONE
CRNA DOBA
CRNIM VREMENIMA ZBORE.*

*CRNI SAGNJILI LEŠEVI
PLOVE CRNIM SMRDLJIVIM AS-
FALTOM
A CRNA DECA STOJE
NAD CRNOM SLOBODOM ZAKLATOM*

Rade Vučković

ODŠLI SO V POKOJ

Katarina JAGORINEC, upokojena 13. oktobra

Rojena je bila 8. aprila 1940 v Sedražu nad Laškim. Mati treh otrok: leta 1963 rojene Štefke, leta 1965 rojene Romane in leta 1970 rojene Katiče. Od 14. januarja 1980 je neprekinjeno delala v bivšem

REK Velenje in RLV. Zaposlila se je kot čistilka v Skupnih službah bivšega REK Velenja, letos pa je bila premeščena v RLV – Zunanja dejavnost, kjer je delala do upokojitve.

Avgust TURKUŠ, upokojen 15. oktobra

Rojen je bil 30. junija 1943 v Celju. Poročen z Dragico, rojeno Sotler. Od 17. septembra 1965 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Jami zahod. Leta 1967 je bil premeščen v Jamo vzhod, leta 1977 v Steber 8, leta 1979 v Jamo Preloge, maja 1983 v Jamo Škale in avgusta 1983 v Jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve. Sodeloval je tudi pri udarniških delovnih akcijah. Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Ciril DOLER, upokojen 15. oktobra

Rojen je bil 3. julija 1941 v Plešivcu pri Velenju. Od 7. januarja 1964 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinjivjo zaradi služenja vojaškega kadrovskega roka pa že od leta 1961. Leta 1964 se je zaposlil

kot nekvalificiran delavec v rudniškem gradbenem obratu. Leta 1965 je bil premeščen v Jamo vzhod, leta 1971 v Jamo zahod, leta 1975 v Priprave, leta 1976 v Jamo vzhod, leta 1986 v Jamo Škale in leta 1989 v Jamo Pesje, kjer je delal do upokojitve. Leta 1967 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1970 še za kvalificiranega kopača. Sodeloval je tudi pri udarniški izgradnji Velenja. Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Franc GOLOBINEK, upokojen 15. oktobra

Rojen je bil 9. oktobra 1942 v Žerjavu. Poročen z Marijo, rojeno Kolar. Od 1. julija 1964 je neprekinjeno delal v RLV; večinoma kot montažni in dežurni ključavničar ter izmenski nadzornik strojne stroke pri jamski mehanizaciji v Jami zahod, od leta 1980 dalje pa pri urejanju tehnične dokumentacije v obratni pisarni.

Leta 1971 je končal šolo za delovodjo kovinske stroke, leta 1974 pa je opravil izpit za jamskega nadzornika strojne stroke in leta 1976 se tečaj za delo pri rudarski odkopni mehanizaciji. Sodeloval je tudi pri udarniški izgradnji Velenja. Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV in priznanja za inovacijo dejavnost.

Franc SOLAR, upokojen 15. oktobra

Rojen je bil 5. oktobra 1937 v Primožu pri Ljubnem ob Savinji. Od 6. julija 1961 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač v Jami vzhod. Leta

1970 je bil premeščen v Jamo zahod, leta 1974 v Jamo vzhod in leta 1978 v Kopalnico, zdaj obrat HTZ, kjer je delal do upokojitve. Leta 1963 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1967 še za kvalificiranega kopača. Precej je sodeloval tudi pri udarniških delovnih akcijah. Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Franc ŠIBANC, upokojen 15. oktobra

Rojen je bil 11. septembra 1943 v slovenjegraškem delu Kozjaka. Poročen z Zofijo, rojeno Germič. Od 21. septembra 1965 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinjivjo zaradi služenja vojašine pa že od

leta 1961. Leta 1965 se je zaposlil kot kvalificirani kopač v Jami Preloge, leta 1986 pa je bil premeščen v Jamo Škale in delal v njej do upokojitve. Aktiven je bil tudi v samoupravnih organih in pri udarniški izgradnji Velenja ter planinskega doma na Paškem Kozjaku. Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV ter zlate in srebrne značke za udarniško delo.

Franc ŠKOFLEK, upokojen 15. oktobra

Rojen je bil 17. marca 1944 v Vinski gori. Poročen z Angelo, rojeno Zidarič. Od 11. septembra 1965 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinjivjo zaradi služenja vojaškega kadrovskega roka pa že od leta

1962. Leta 1965 se je zaposlil kot nekvalificiran kopač v Jami zahod. Leta 1966 je bil premeščen v Jamo vzhod, leta 1975 v Jamo Škale in leta 1977 v Jamsko mehanizacijo, kjer je delal do upokojitve. Leta 1966 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1972 še za kvalificiranega kopača. Sodeloval je tudi pri udarniški izgradnji Velenja. Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Franc VERBOTEN, upokojen 15. oktobra

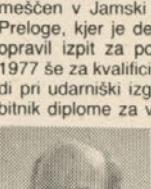
Rojen je bil 27. julija 1942 v slovenjegraškem delu Kozjaka. Poročen z Angelo, rojeno Ramšak. Od 18. julija 1964 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinjivjo zaradi služenja vojaškega kadrovskega roka pa

že od leta 1961. Leta 1964 se je zaposlil kot kvalificirani kopač v Jami vzhod. Avgusta 1975 je bil premeščen v Steber 8 in septembra 1975 v Jamo vzhod, zdaj skupaj z Jamo zahod Jama Preloge, kjer je delal do upokojitve. Sodeloval je tudi pri udarniških delovnih akcijah. Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Franc ZAGORIČNIK, upokojen 15. oktobra

Rojen je bil 3. oktobra 1941 v Ponikvi pri Zalcu. Poročen z Vido, rojeno Tkavc. Od 1. aprila 1964 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač v Jami vzhod. Leta 1977 je bil premeščen v Jamski transport in leta 1979 v Jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve. Leta 1975 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1977 še za kvalificiranega kopača. Sodeloval je tudi pri udarniški izgradnji Velenja. Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Ignac TEPEJ, upokojen 15. oktobra

Rojen je bil 17. septembra 1943 v Hudinji pri Vitanju. Poročen s Silvo, rojeno Lemež. Od 5. oktobra 1964 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač v Jami vzhod, od leta 1969 na-

prej pa je delal pri jamski mehanizaciji. Leta 1966 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača, leta 1970 za polkvalificiranega električarja, aprila 1973 za kvalificiranega električarja in oktobra 1973 še izpit iz eksplozijske zaščite. Sodeloval je tudi pri udarniški izgradnji Velenja. Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV in zlate plakete za 25-krat darovano kri.

Marjan ČMAK, upokojen 15. oktobra

Rojen je bil 17. avgusta 1942 v Dobrteši vasi pri Sempetru v Savinjski dolini. Poročen z Marijo, rojeno Jančič. Od 16. julija 1964 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinjivjo zaradi služenja vojaškega roka pa že

od leta 1961. Leta 1964 se je zaposlil kot kvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1971 je bil premeščen v Jamo zahod, leta 1974 v Steber 8, junija 1979 v Jamo Preloge in decembra 1979 v Jamo Pesje, kjer je delal do upokojitve. Aktiven je bil tudi pri sindikatu in pri udarniški izgradnji Velenja. Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Mihael OBU, upokojen 15. oktobra

Rojen je bil 21. maja 1944 v Podkraju pri Velenju. Poročen z Marijo, rojeno Hribersek. Od 26. marca 1965 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinjivjo zaradi služenja vojaškega kadrovskega roka pa že od leta

1961. Leta 1965 se je zaposlil kot nekvalificiran kopač v Jami vzhod. Leta 1981 je bil premeščen v Zračnje, kjer je delal do upokojitve. Leta 1966 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1970 še za kvalificiranega kopača. Aktiven je bil tudi v samoupravnih organih in pri sindikatu. Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Mirko DORDEVIĆ, upokojen 15. oktobra

Rojen je bil 20. julija 1939 v Golubinju pri Donjem Milanovcu v Srbiji. Poročen z Lucio, rojeno Martinović. Od 6. avgusta 1973 je neprekinjeno delal pri RLV, s prekinjivjo pa že od leta 1964. Najprej se je zaposlil

kot polkvalificirani kopač v rudniškem delu bivšega RSC Velenje, potem pa je delal še v Jami vzhod in nazadnje v Pripravah. Leta 1965 je opravil izpit za kvalificiranega kopača, kasneje pa še za inštruktorja pri rudarskem praktičnem pouku. Sodeloval je tudi pri udarniški izgradnji Velenja.

Stanislav VIDEMŠEK, upokojen 15. oktobra

Rojen je bil 8. novembra 1944 v Prelski pri Velenju. Poročen z Rafaelo, rojeno Petek. Od 31. marca 1966 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinjivjo zaradi služenja vojaškega kadrovskega roka pa že od leta

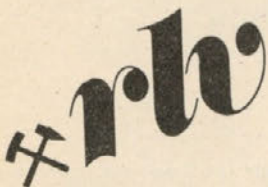
1963. Leta 1965 se je zaposlil kot nekvalificiran delavec v Jami vzhod. Leta 1970 je bil premeščen v Jamo zahod, leta 1974 v Steber 8 in leta 1981 v Jamski Transport, kjer je delal do upokojitve. Leta 1966 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1970 še za kvalificiranega kopača. Sodeloval je tudi pri udarniški izgradnji Velenja. Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Alojz DIACCI, upokojen 20. oktobra

Rojen je bil 13. maja 1930 v Sedražu nad Laškim. Poročen z Marijo, rojeno Korun. Od 16. septembra 1976 je neprekinjeno delal v RLV in skupnih službah bivšega REK Velenje. Po poklicu je diplomirani inženir rudarstva in ves čas zaposlitev v RLV in skupnih službah bivšega REK Velenje je opravljal vodilne strokovne in poslovodne naloge. Več let je bil tudi predsednik poslovnega odbora RLV. Za svoje uspešno delo je dobil tudi državna priznanja.

Po poklicu je diplomirani inženir rudarstva in ves čas zaposlitev v RLV in skupnih službah bivšega REK Velenje je opravljal vodilne strokovne in poslovodne naloge. Več let je bil tudi predsednik poslovnega odbora RLV. Za svoje uspešno delo je dobil tudi državna priznanja.

DOBRA TELESNA PRIPRAVLJENOST JAMSKIH REŠEVALCEV

Še tako sodobna oprema in znanje ne zagotavljata učinkovitega in pravočasnega reševanja, če je telesna pripravljenost jamskih reševalcev slaba. Tega se zavedajo tudi člani naše jamske reševalne čete, saj vsako leto poleg drugih preizkusov telesnih zmogljivosti, opravijo še Cooperjev test. Njih 200 se je tudi letos na stadionu Rudarja prizadevalo v trinajstih minutah preteči čim daljšo razdaljo, potem pa so se pomerili še v skoku v daljino in metu krogle. Rezultati letošnjega preizkusa zgovorno pričajo o dobri telesni pripravljenosti naših jamskih reševalcev. (Foto in tekst: L. Ojsteršek)

KAKO SMO LETOS KOLESARILI?

Člani kolesarske sekcije sindikata RLV smo letos sodelovali kar na devetnajstih kolesarskih maratonih po Sloveniji, ki so jih priredili različni kolesarski klubi in Zveza telesno-kulturnih organizacij Slovenije. Naše uspešno kolesarjenje v prvem polletju letos smo sklenili s sodelovanjem pri kolesarskem maratonu Kapeljski kresovi 8. julija. V drugi polovici leta pa smo potem sodelovali še pri dvanajstih kolesarskih prireditvah.

Prepričani smo bili, da smo tako naše kolesarjenje za letos sklenili, vendar sta nas prijetno presenetila ERA Velenje in BP CYCLE Subotica, ki sta 29. septembra pripravila še vzpon z gorskimi in navadnimi kolesi na Graško goro. V res lepem, sončnem vremenu smo Graško goro spoznali v njeni najlepši podobi, hkrati pa nas je sonce tako ogrelo, da smo se na tem 13 kilometrov dolgem vzponu dodobra preznojili. Kolesarjenje na Graško goro nam bo ostalo še posebej v spominu, ker se ga je udeležil tudi naš prijatelj iz ljubljanskega športnega društva Rog – Franek, štirinasedemdesetletni Milan Žirovnik, s katerim večkrat skupaj kolesarimo

in tudi sicer dobro sodelujemo. Bil je najstarejši udeleženec prireditve in obljubil je, da pride tudi prihodnje leto.

S sodelovanjem na tej prireditvi smo letošnjo kolesarsko sezono sklenili, čas do konca leta pa bomo porabili za priprave na kolesarjenje v prihodnjem letu. Naše letošnje marljivo in uspešno kolesarjenje bomo namreč v prihodnjem letu nadaljevali, upamo pa, da bomo pri RLV dobili kakšno pomoč. Radi bi pripravili kolesarjenje po slovenski rudarski kolesarski transverzali, dolgi 520 kilometrov in speljani skozi osem slovenskih rudarskih mest, pri katerem sicer sodelujejo tudi kolesarji iz zasavskih rudnikov.

Doslej so nam pri naši dejavnosti precej pomagali delavci razglasne postaje RLV, saj so skrbeli, da so bili člani naše sekcije o raznih kolesarskih prireditvah pravočasno obveščeni. Zahvaljujemo se tudi velenjskemu štabu SLO, ki nam je posodil šotore in spalne vreče, v katerih smo prespali sedem noči na naši poti po Sloveniji in skozi nekatera jadranska priobalna mesta v juniju letos.

Zdravko Podkoritnik

Spomin s kolesarskega vzpona na Graško goro

IZ PROGRAMA PRIREDITEV PRI KULTURNEM CENTRU IVANA NAPOTNIKA

V sredo, 5. decembra, ob 16. uri na Miklavževem trgu in ploščadi pred Namo v Velenju

MIKLAVŽEVANJE

V ponedeljek, 10. decembra ob 16.30 v Domu kulture Velenje nastop SIMFONIČNEGA ORKESTRA SLOVENSKE FILHARMONIJE za Mozartov abonma in izven
Dirigent: Nikolaj Aleksejev iz Leningrada
Program: D. Škerl – Tretji koncert
J.N. Humme – Koncert za trobento in orkester, solist – Stanko Arnold
S. Rahmaninov – Simfonični ple-si

Vstopnice so po 100 dinarjev – z običajnimi popusti (50 % za šolsko mladino in enako za upokojenče).

Abonenti bodo vstopnice dobili po pošti domov.

V torek, 11. decembra, ob 18. uri v Domu kulture Velenje OD MIKLAVŽA DO TREH KRALJEV – koncert tria TRLEP, ansambla za staro glasbo, s komentarjem. Izvenabonmajske vstopnice so po 100 dinarjev.

V Domu kulture Velenje – v petek, 14. decembra, ob 19.30 za gledališki abonma II (zeleni) in – v soboto, 15. decembra, ob 9.30 za gledališki abonma I (beli)

Niccolo Machielli: MANDRAGOLA – vrhunska komedija klasičnega gledališkega repertoarja v izvedbi Primorskega dramskega gledališča, Nova Gorica in režiji Georgija Para, ki z radoživostjo in bravuroznim ritmom uprizarja intrigo, ki prevara ljubosumnega starega moža, da sem pripelje mladega ljubimca v posteljo svoje prelepe in krepstne žene. Izvenabonmajske vstopnice so po 100 dinarjev – z običajnimi popusti.

V soboto, 15. decembra ob 10. uri v Domu kulture Velenje

Jana Stržinar: ZAKAJ JE ZASPAL DEDEK MRAZ? – igrica o prigrodi porednega zmaja Jana, ki zaide v votlino dedka Mraza in mu pokvari budilko. Bolj ali manj mladi, pridite si jo ogledat! Vstopnice so po 30 dinarjev.

V soboto, 15. decembra, ob 17. uri v Domu kulture Šmartno ob Paki

JEST SEM PA EN FRANC KOŠIR – nastop humorista in glasbenika – kdo v Sloveniji ga le še ne pozna! – Franca Koširja s programom Pionir kolesar, vojak, lovec... Vstopnice so po 50 dinarjev. Popustov ni!

IZREDNO UGODNO PRODAM dva vinska soda – za 100 in 80 litrov. INFORMACIJE: dopoldne in popoldne po telefonu (063) 853-208.

obvestila

obvestila

obvestila

obvestila

obvestila

UČNO RAZMERJE IN ZAVAROVALNA DOBA

Pravna praksa, časopis za pravna vprašanja, je v juniju objavila pritrdilen odgovor na vprašanje, ali se obvezna praksa v času učnega razmerja všteva v zavarovalno dobo.

Ta odgovor so prebrali tudi nekateri naši delavci in se s podobnimi vprašanji oglašali v naši službi ter na izpostavi SPIZ v Velenju.

Zato v zvezi s tem vprašanjem povzemamo članek iz Pravne prakse – številka 16/90, ki je izšla 30. avgusta letos. V zavarovalno dobo se ne všteva čas, ko je nekdo med šolanjem opravljal obvezno ali neobvezno prakso. V zavarovalno dobo se lahko všteva le tisto obvezno praktično delo ali prostovoljna praksa po končanem šolanju. Za čas do 31. 12. 1957 ni pomembno, ali so bili za to dobo plačani prispevki za socialno zavarovanje.

Socialna služba RLV

8. MEDNARODNI TURNIR V MALEM NOGOMETU

Sportklub Velenje organizira od 29. 11. do 1. 12. 1990 mednarodni turnir v malem nogometu. Sodelujejo znane ekipe iz Slovenije, Hrvaške, BiH, Avstrije, Madžarske in celo predstavniki ameriškega profesionalnega nogometa. Izločilne tekme bodo v četrtek 29. in petek, 30. 11. od 8. do 22. ure, zaključne pa v soboto, 1. 12. od 12. do 21. ure. V sobotnem programu bo tudi ženski del turnirja. Organizator bo poskrbel tudi za lepe nagrade pri žrebanju vstopnic.

Obvestilo Ljubljanske banke – Splošne banke Velenje, d.d.

VARČEVALCI!

Če svojih prihrankov začasno ne potrebujete, vam svetujemo, da jih za določen čas vežete pri Ljubljanski banki, Splošni banki Velenje, delniški družbi, ker vam za dinarska nenamensko vezana sredstva (hranilne vloge in vezani depoziti) ponuja največje možne letne obrestne mere, razvidne iz tele preglednice:

	Letna obrestna mera
– depoziti, vezani nad 1 mesec	20 %
– depoziti, vezani nad 3 mesece	30 %
– depoziti, vezani nad 6 mesecev	31 %
– depoziti, vezani nad 12 mesecev	35 %
– hranil. vloge, vezane nad 12 mesecev	35 %
– hranil. vloge, vezane nad 24 mesecev	36 %
– hranil. vloge, vezane nad 36 mesecev	37 %

Navedene letne obrestne mere veljajo od 15. novembra dalje.

Vabimo vas, da se pred končno odločitvijo pogovorite še z bančnim delavcem v vaši enoti banke, saj smo prepričani, da boste z njegovo pomočjo našli način vezave prihrankov, ki vam bo v določnem času zagotovil največ obresti.

Šoštanjski karateisti:

KADETSKI IN MLADINSKI PRVAKI SLOVENIJE

Biting – karate sekcija pri TVD Partizan Šoštanj zelo uspešno nastopa doma in na tujem. Ekipa, v kateri nastopa veliko članov našega podjetja, je na letošnjem mladinskem in kadetskem prvenstvu Slovenije s šestimi naslovi dokazala, da je letos najuspešnejši karate klub v Sloveniji.

Trener Safet Smajlović je v kratkem času vzgojil zelo dobre tekmovalce, ki tudi na mednarodnih tekmovanjih dosegajo odlične rezultate. Ekipa je na karate turnirju v Italiji zmagala v borbah, v izvajanju kat pa bila tretja. Zaradi teh uspehov so šoštanjski karateisti povabljeni na vrsto turnirjev v tujini. 30. 11. bodo nastopili na turnirju v Mainzu, 1. 12. na turnirju v Frankfurtu, 2. 12. bodo v Achemu, samo teden kasneje pa že na turnirju v Napoliju. V eni izmed naslednjih številok bomo verjetno poročali o njihovih novih uspehih.

Člani biting karate sekcije Šoštanj z miss Slovenije Vesno Musić (Foto: V. Jukić, tekst: S. Smajlović)

Delavske športne igre

NAMIZNI TENIS

Na tekmovanju v tej panogi naših letošnjih delavskih športnih iger, ki je potekalo v ponedeljek pozno popoldne, 5. novembra, v telovadnici TVD Partizan Škale, se je pomerilo deset ekip.

Ekipne uvrstitve

1. TE Šoštanj, 2. ESO, 3. Zračenje, 4. Jama Škale, 5. Jamska mehanizacija, 6. Sipak, 7. Priprave, 8. HTZ, 9. Klasirica, 10. Strokovne službe RLV

ČIŠČA – ČIŠČA – ČIŠČA

V potresih in poplavah je nastala lepa dežela in takšna hoče ostati.

Ne norite, to je le oportunitetna najštevilčnejši partiji na svetu.

Kdor se je navadil živeti v temi, bo v mraku tudi podnevi.

Najboljše alternative so nezamenljive.

Varčevanje s časom ni mogoče, zato varčuj z njim, kolikor se dá!

Špijoni so dobili prosto, vendar se morajo javiti za novi razpored.

Niso čolni na ladjah zaradi kapitanov (zato so večidel preluknjani)!

V imenu ljudstva pobijete človeka kot psa!

Marjan Lipičnik

IZ POGOVORA MED VOLITVAMI

V pogovoru med volitvami prejšnji petek sta povedala:

Srečko ŠTRUC z odkopa Dowty na koti -45 jame Preloge, jug:

"Rodil sem se leta 1953 v Črni na Koroškem. Stanujem v Kraigherjevi 6 v Velenju. Sem poročen. Imam dva otoka, osnovnošolca. Žena je zaposlena v Gorenjevem servisu. V RLV delam od leta 1973, prej pa sem delal v ravenski železarni.

Po poklicu sem kvalificirani kopač in zdaj začasno odgovorni kopač v stropu odkopa Dowty na koti -45 jame Preloge, jug. Prej - ko smo imeli še svoj odkop - pa sem bil izmenski vodja odkopa Dowty na koti -35 jame Preloge, jug. To čelo je namreč z odkopavanjem prišlo do konca. Bomo pa spet dobili svoje čelo na jugu jame Preloge.

Naš nadzornik je Drago Jamnikar, poslovođa Janez Ladinek, vodja celega obrata Jame Preloge pa inženir Franc Škarja.

Na odkopu, kjer zdaj delam, ni posebnih problemov. Bolj pazljivi moramo biti le, kadar pride do zruškov. Tudi kakšen zastoj pri odkopavanju imamo. Navadno, če se utrga veriga kombajna.

Ob demontaži odkopa navadno malo obnovimo znanje o varstvu pri delu.

Dostava materiala na čelo je dobra, odkar imamo v jami scharfe, to je viseče tračne proge. Tudi pri odvozu premoga s čela nimamo zastojev, če do njih ne pride pri izvozu v Pesjem.

Na odkopu so še vedno naša osnovna orodja kroca, lopata in zasekača, strojna oprema pa je hidravlična in njeno sprotno vzdrževanje je kar dobro; opravlja ga posebna remontna skupina iz Jamske mehanizacije.

Materiala nam ne manjka. Pri rezervnih delih za odkopno mehanizacijo za zdaj; verjetno zaradi gospodarskega položaja rudnika, kakršen je, včasih že opazimo, da smo bolj na tesnem. Posebno se to pozna pri cilindrih za hidravlično podporje.

Sploh je naša zdajšnja odkopna oprema ki je domače izdelave, bolj problematična, kot je bila prejšnja, kvalitetnejša uvožena.

Znotraj moštva in z delavci drugih jamskih obratov dobro sodelujemo. Naše moštvo je složno. Prej, ko smo imeli še svoje čelo, sem tudi imel dobro moštvo; precej mlado, z rudarji, starimi od 25 - 30 let, pa kljub temu disciplinirano in delavno.

Naš nadzornik je tudi kolikor toliko dober; ne obnaša se do nas zvišeno, je preprost človek, terja pa, da smo disciplinirani. Sploh pa je dober človek naš poslovođa; med svojim delovnim časom je redno tudi na obhodu po jami.

Kar se tiče naših vodij, nam ne delajo preglavic tudi, kadar želimo izkoriščati letni do-

pust ali pravico do izrednega dopusta ali do odsotnosti od dela zaradi opravljanja delavskih obveznosti zunaj jame.

Sploh pravic do odsotnosti od dela zdaj pri nas ni preveč težko izkoriščati tudi zato, ker je zaradi zmanjšane proizvodnje rudnika tudi v jami dovolj delavcev.

Za delavce, ki so doma zelo daleč, pa letnega dopusta seveda nikoli ni dovolj.

Naše plače so glede na vse, kar se dogaja drugod po Sloveniji in Jugoslaviji, še kar sprejemljive. Lahko pa bi bil večji dodatek za minulo delo, jamski dodatek pa tudi. In tudi navadna boleznina bi morala biti 100 % glede na osnovo, ne pa 80 %, saj bolan delavec porabi celo več kot zdrav.

Glede naših pritožb in prošelj drugače nimamo težav. Le če kdo prosi za dodelitev stanovanja pri rudniku, mora še in še čakati. Na naša vprašanja o vsakodnevnih stvareh pa ni težko dobiti odgovore. Le napisati jih je treba in dati potem list z njimi v skrinjico za zbiranje prispevkov za razglasno postajo.

Jaz osebno tudi Informacije in glasilo Rudar ali Informator rad vzamem v roke in preberem; posebno rad napisano o naših delavcih, ki so odšli v pokoj, in podobne stvari. Pogrešam pa včasih pisanje o najbolj problematičnih zadevah za nas delavce; recimo o tem, kdaj bomo končno dobili izplačane osebne dohodke, kar je zadnje čase že kar problem, in podobnem.

Tudi športno rubriko v glasilu rad preberem; posebno obvestila o zdravstveni preventivni rekreaciji, ker sem se je enkrat že tudi jaz udeležil in se po njej nekaj časa bolje počutil. Že kar precej težav namreč imam s hrbtenico. Posebno zjutraj, ko vstanem. Potem ko se razgibam in ogrejem, pa je že bolje.

Obveščanje o organizaciji letovanj za nas je tudi dobro. Le potem pri vpisu imaš problem s prednostjo, pa čeprav bi jo moral imeti; tam na tisti poli za vpisovanje vidiš kar nekaj pikic in kljukic, narejenih že pred objavljenim terminom za začetek vpisovanja. Letos, recimo, bi jaz rad šel letovat avgusta na Lošinj, pa potem prednosti, kljub temu, da bi jo pri vpisu naj imel, zaradi omenjenih pikic in kljukic nisem mogel uveljaviti.

Kaj mislim o sindikatu?

Še zelo nemočen je in tudi preskrbo nas delavcev z živili in drugimi osnovnimi življenjskimi potrebščinami bi lahko razširil; Gorenjev sindikat je glede tega boljši.

Tudi za naše izlete bi lahko sindikat pripravil večjo izbiro in propagando. Sploh bi se moral še veliko bolj prizadevati v dobro delavca. Res pa je zdaj glede stanarin in cen komunalnih storitev nekaj dosegljivo.

Poslovodni odbor rudnika?

Ljudi v njem v jami bolj poredko vidimo. Tudi predsednika poslovodnega odbora zato še mnogi niti ne poznajo. Z delavci iz strokovnih služb rudnika pa sploh nimamo pravega stika in smo si tako bolj ali manj tuji med sabo.

Napovedani prebiscit za Republiklo Slovenijo?

Ne vem, kam bi nas lahko pripeljal; Korošci imamo z enim plebiscitom že svoje izkušnje. S takim strankarstvom, kot se je zdaj pri nas

razpaslo, pa so izkušnje ljudi tudi znane."

Ing. Franc ŠKARJA, vodja obrata Jama Preloge:

"Kratko odkopno fronto ima zdaj naša jama; le en odkop - na koti -45 na jugu jame, ker so pač razmere za prodajo premoga zdaj takšne. Tako povprečno na dan pridobimo zdaj v naši jami le 3 200 ton premoga. Vendar obveze iz mesečnega proizvodnega načrta presežemo, ker so rezultati, napredki našega odkopa dobri.

Sicer pa v naši jami poskusno uvajamo novo organizacijo dela, in sicer 4-izmensko delo in spremembe tehnoloških faz, da bi tako čim bolje proizvajali.

Bomo pa v začetku prihodnjega leta dobili še dva odkopa, in to na koti -55 in koti -50 na jugu.

Zaradi kratke odkopne fronte smo zdaj nekaj naših rudarjev morali začasno prenesti v Jamo škale, Jamske gradnje in Priprave. In tako imajo delo vsi naši rudarji."

R. B.

NA KONCU RUDARJA PA VSAJ ŠILČEK OPTIMIZMA!

DOBRE SEM VOLJE

Nikdar na svetu me nič ne skrbi, vsaka zadrega se uredi.

Včasih na živce mi gre knaparji, teh skrbi reši me oštarija.

Če potem, strela, me glava boli, naš doktor Janez mi vse uredi.

V gumbnici nagelj, na ustih nasmeh, dobro razume nas doktor v teh dneh.

Dobre sem volje, navdušen za špas, rad si zapojem, zavriskam na glas.

Jože Skrinar